

da bo vse šlo za Trockijem, on sam je bil prepričan. Na velikem kongresu boljševiške stranke je pa popolnoma propadel s svojo politiko. Ni se sicer takoj udal, pa konečno je podal izjavo, da odobrava politiko Stalina. Ko je bil zlomljen in brez moči, brez prijateljev, ga je vlada postavila na — cesto. Trockij je postal zopet na vaden delavec, usnjarski pomočnik v neki tovarni. Vladi tudi to še ni bilo dovolj, Trockij mora v pregnanstvo. Sibirija, Sibirija — to je ona daljna dežela živih mrtvecev, kamor je tudi Trockij poslal toliko ljudi, kamor gre sedaj tudi on sam!

V stotnikovi šoli.

Našim fantom in možem!

Eden najlepših prizorov v evangeliju je gotovo oni, o katerem bote slišali v cerkvi prihodnjo nedeljo. Mož, mož izobraženec, mož vojak, ki dobro pozna življenje in njegove težave, stoji pred Kristusom z otroško-ponižno vero in govori zna menite besede: »Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho.« Ni čuda, da je pri tem dogodku bil ginjen sam Gospod, in je izrekel temu stotniku veliko priznanje: »Resnično, povem vam, tolike vere nisem našel v Izraelu.« Ni čuda, da bo ta stotnik krščanskim mladeničem in možem vedno velik vzgled, vzgled, kako naj bo razmerje mladeniča in moža do njegovega evharističnega Boga.

Veliko mož in mladeničev je že hodilo k temu stotniku v šolo in hvala Bogu, veliko jih še hodi. Iz te stotnikove šole je bil n. pr. general Sonis († 1887), ki se ni sramoval poklekniti na cesti v generalski uniformi, kadar je duhovnik nesel Najsvetejše kakemu bolniku. Kot mladi oficir je bil pri sv. obhajilu vsakih 8 dni, a kot general vsak dan. Iz te stotnikove šole so bili vojaški novinci v Parizu, ki so se vsako prvo nedeljo v mesecu postili do treh popoldne, da so popoldne, ko so bili prosti, lahko šli k sv. obhajilu. Iz te stotnikove šole so bili možje na Irskem, ki so vsak mesec na stotine pristopali k mizi Gospodovi in so z moško odločnostjo priborili svobodo svojemu katoliškemu prepričanju in katoliški Cerkvi. — Iz te stotnikove šole so mladeniči na Angleškem, ki ob velikih praznikih mnogoštevilno spremljajo duhovnika k oltarju in z vzgle dno pobožnostjo strežejo pri sv. maši. — Iz te stotnikove šole so možje in fantje v Glasgowu na Angleškem, kjer prvo nedeljo v mesecu samo v eni cerkvi pristopi k sv. obhajilu nad 1200 mož in mladeničev...

Iz te stotnikove šole je bil vzornik slovenskih fantov Pavle Šuman. Če mu je bilo le malo mogoče, je bil vsak dan pri mizi Gospodovi. Bil je tudi oni usodni dan, ko ga je visoko v planinah dohitela nenadna smrt. Bil je Pavle mladenič, kateremu je sijala nedolžnost iz obraza. Bil je nadarjen in delaven in se je z veliko vnemo pripravljaj na svoj prihodnji poklic. Bil je do vseh dober, bil je vnet in priden delavec za dobro stvar. Iz božične številke »Gospodarjeve« se še gotove spominjate, kak sin je bil svojim staršem. Res v vsakem oziru pravi spokornik. Ali bi

ne bilo lepo po naši slovenski zemlji, ko bi v vsakem kraju bile desetine in stotine fantov, ki bi hodili v stotnikovo šolo?

Iz te stotnikove šole je bil oče, ki mu je njegov lastni sin dal krasno spričevalo. Ta sin je eden izmed onih krščanskih izobražencev, ki veliko delajo med našim ljudstvom za dobro stvar. V vsaki družbi, v kateri so se pogovarjali o dogodkih in vtisih iz življenja, je ta sin priznal: »Veste, komu se imam jaz zahvaliti za svojo vero? Svojemu očetu.« Nato pa je pripovedal: »Bil je naš oče marljiv, delaven in varčen gospodar. V prostih urah smo ga navadno videli v roki s knjigo, s katero se je izobraževal. Med sosedi je veljal za moža, ki sicer ne govori veliko, a da gotovo zaleže, kadar kaj pove. Do nas otrok je bil resen, strog, vendar smo skozi to resnost in strogost lahko opazili resnično ljubezen do nas. Ker ga nismo videli nikdar pijanega, ga nismo slišali nikdar preklinjati, smo ga globoko spoštovali in iskreno ljubili. Jaz sem v svojih dijaških letih imel hude notranje boje. Majala se mi je celo moja vera. Kljub temu sem hodil v počitnicah vsako nedeljo skupno z očetom k službi božji. Tu sem videl svojega očeta med sv. mašo zatopljenega v globoko, resno molitev, ki pa ni imela nič nemoškega na sebi. Videl sem ga tudi vsak mesec enkrat z isto resno pobožnostjo pristopiti k sv. obhajilu. In ta očetova moška vera in pobožnost je bila močnejša, kakor vsi ugovori, ki sem jih zoper vero slišal ali čital v knjigah. Ob njej sem si ohranil svojo vero. Iskreno sem mu hvaležen za to.« Daj Bog, da bi po naših hišah živelo in vzgajalo svoje otroke veliko takih mož iz stotnikove šole.

Daj Bog, da bi ta stotnik na Slovenskem imel za seboj celo armado naših fantov in mož! Armada iz te šole bi bila armada resničnih, praktičnih katolčanov.

Vere v naši državi po številu njihovih pripadnikov. Po uradni izjavi ministrstva ver v finančnem odboru je v naši državi 5.602.327 pravoslavni, 4.776.751 katolčanov, 1.337.687 mohamedancev, 216.847 evangeličanov (protestantov), 64.159 judov in 41.400 starokatolčanov (hrvatska narodna cerkev).

Katolčani v naši državi. V pretežni večini prebivajo katolčani v Sloveniji, Hrvatski in Dalmaciji. Veliko jih je tudi v Bosni in Hercegovini. Nahajamo pa precej katolčanov tudi v Srbiji sami. V Beogradu imajo katolčani že tri župnijske cerkve, medtem ko je do ujedinjenja bila tam samo ena kapelica v nekdanjem avstrijskem poslaništvu. Beograd sme biti ponosen, da ima prvi v vsej naši državi cerkev, ki je posvečena Kristusu Kralju. Beograd ima svojega nadškofa in precej veliko število svetnih in redovnih duhovnikov. Delujeta v naši prestolici tudi dva slovenska duhovnika: gg. Martin Medved in Tomaž Ulaga. Poleg slovanskih redovnic imajo v Beogradu svojo naselbino tudi francoske sestre, katerim posebno pravoslavni kaj radi dajejo svoja dekleta v odgojo. Vsako leto se zelo slovesno obhaja procesija sv. Rešnjega Telesa, pri kateri tudi pravoslavni izkazujejo evharističnemu Kristusu svoje čiščenje. Katoliška mladinska društva pa priredijo vsako leto na praznik Brezmadežne akademijo, katero istotako poseti mnogo pravoslav-

nih. Sploh se mora reči, da je v Beogradu razmerje med katolčani in pravoslavni mi dobro in prijateljsko. — Tudi drugod po Srbiji živijo katolčani. Druga katoliška škofija je v Skoplju v južni Srbiji, kjer je škof Slovenec Gnidovec, katerega podpirajo večinoma duhovniki Slovenci iz družbe misijonarjev-lazaristov. Katol. cerkve so še v Nišu, Bitolju, Kragujevcu, Semendriji ne nekaterih manjših krajih. V Bitolju opravlja ogromno župnijo mnogo gim Slovincem dobro znani misijonar g. Andrej Tumpej. Precej naselbin po Srbiji imajo tudi usmiljene sestre, ki so večinoma Slovenke. Strežejo po bolnicah ali pa se pečajo z poukom in vzgojo otrok.

NOVICE

MARIBOR IMA PONOVO ŽUPANA SLS.

V soboto, dne 14. t. m., se je vršila v Mariboru volitev župana. Županom je bil izvoljen naš somišljenik in voditelj g. dr. Lojze Juvan, odvetnik v Mariboru. Novi župan je sin kmetskih staršev. Gimnazijo je končal v Ljubljani. Visoke šole je dovršil v Gradcu in na Dunaju, kjer je bil eden najbolj delavnih članov naših kat. visokošolskih društev. Že pred izbruhom svetovne vojne je bil koncipijent pri bivšem g. županu in sedanjemu oblastnemu predsedniku dr. Leskovarju. Med vojno je bil frontni oficir in je okušal nekaj mesecev italijansko ujetništvo. Po vrnitvi iz ujetništva je bil do osamosvojitve v pisarni dr. Leskovarja. V zadnjem občinskem svetu je bil občinski in mestni svetnik ter je popolnoma znan z mariborskimi občinskimi razmerami. Pod novim županom g. dr. Juvanom se bo nadaljevalo uspešno gospodarsko delo v občini, katerega je začel in uspešno vodil že bivši župan g. dr. Leskovar. Osebnost g. dr. Juvana nam je porok, da bo vladalo na občini: delo, poštenost in napredek. Izvolitev dr. Juvana mariborskim županom so pozdravile, izvzemši socijaldemokrate, vse druge stranke.

ČASTNI KANONIK JANEZ K. LENART

Mož-korenjak je še 86letni nadžupnik in dekan v Šmartnem pri Slovenjgradcu, Janez K. Lenart. V sredi julija letošnjega leta dopolni z g. župnikom Ed. Janžekom vred 60. leto svojega mašništva, pa je še vedno krepek, zdrav in neumorno delaven. Kjerkoli je deloval v tem lepem razdobju življenja, je zapustil krasne sledove svoje marljivosti in ljubezni do svojega slovenskega krščanskega ljudstva. Goreče je oznanjeval besedo božjo na Svetih gorah in pri Sv. Roku nad Šmarjem, kakor še sedaj govorijo tamošnji najstarejši ljudje, neutrudno je učil in skrbel za dobrobit svojih župljanov na Tinju nekdanj in je pozneje v Polčnanah pozidal veliko lepo župnijsko cerkev, ki je bila slovesno posvečena leta 1895. Po nastopu razsežne nadžupnije sv. Martina v Mislinjski dol. leta 1900 pa se je z mladeniško vnemo lotil temeljite preureditve in okusne okrasitve nadžupnijske cerkve, ki napravi sedaj na vsakega obiskovalca prijeten utis, ter je s pomočjo požrtvovalnih župljanov prenovil tudi podružnice Matere božje na

Homeu, sv. Tomaža, sv. Jurja, Sv. Filipa in sv. Andreja.

Častiljivi mož je redka živa priča nemornega delovanja in svetniškega življenja našega Antona Martina Slomška, ter se je tudi vedno ravnal po njegovem navodilu: Vrli Slovenci, ne pozabite, da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materino blago: sveta vera in pa beseda materina! Prava vera bodi vam luč, materin jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike!

Zato se veselimo vsi, ki častiljivega starčka poznamo in se še posebej raduje njegova šmartinska nadžupnija nad njegovim imenovanjem za častnega kanonika lavantinske škofije. Dne 12. t. m. je bil v mariborski stolnici slovesno ustoličen in istega večera na svojem domu po dobrih župljanih veličastno pozdravljen.

Možu-odlikovancu, ki za se silno skromno živi, zato pa temveč dobrega stori za domače in tuje misijone ter za raznovrstne današnje potrebe, želimo tudi mi, naj še čil in zdrav obhaja svojo biserno mašo ter še mnogo let deluje v čast božjo in za blagor naše lepe domovine!

Ob enem pa tudi v njegovem imenu izražamo iskreno zahvalo za vse mnogoštevilne čestitke, ki jih je sprejel od vseh različnih strani!

SLEPARIJA S KRIŽI, SV. MAŠAMI IN SREČKAMI.

Brezvestneži uganjajo sleparije z vsem mogočim in tako so prišli tudi na križe in sv. maše. Iz Avstrije sta se pripeljala v Maribor s celo zalogo križev dva agenta. Kot spomin na 700letni Frančiškov jubilej ponujata po deželi križe na podstavku. Na križ pritrjena podoba Zveličarja je prevlečena z belkasto barvo, ki se svetlika v nočni temi v vijoličasti barvi. Na križu je pritrjena svetinjska sv. Frančiška. Ta spominke dopade priprostim ljudem in ga kupijo. Ko je bila sklenjena kupčija razpela, pa začne agent še nagovarjati ljudi, naj dajo še tudi za sv. maše. Pretkanec je prodal križ in še dobil lepo svoto za sv. maše, ki se ne bodo nikoli čitale. Obstojta že cela družba teh mešetarjev, ki pravijo po deželi, da zbirajo za sv. maše za mariborske frančiškane, kar je pa vse sleparija in laž. Mariborski frančiškanski samostan ni pooblastil nikogar, da bi naj pobiral sv. maše in je to vse le krinka za sleparijo. Za zgoraj dva omenjena agenta se zanima policija, ju bo zaprla in po prestani kazni izgnala v Avstrijo nazaj. Naši ljudje naj bodo previdni pred temi sleparji! — Po mariborski oblasti se klati v zadnjem času več agentov, ki ponujajo neukim ljudem srečke. Eden od teh goljufov je dal nekaterim kmečkim ljudem mesto srečk navadne reklamne listke in pobral denar. Ko je imel denar, tudi srečk ni poslal. Na opisani način je naselilo tem pretkancem v mariborski oblasti veliko ljudi in to le iz revnejših slojev. Dobro in dobrodelne srečke kakor za naše društvene domove, je težko razpečati; čisto neznanim goljufov pa naselja naša podeželski ljudje, ker verjamejo praznim besedam.

KMEČKA DEKLETA NAJ BODO PREVIDNA!

V zadnjem času čitamo po časopisju, kako v naši državi cvete trgovina z dekleti. Brezvestni agentje zvajljajo sloven-

ske deklice v južne kraje in to predvsem v Srbijo, kjer so potem te reve predane na milost in nemilost barantavcev s človeško usodo. Da se enkrat prepreči to izvajljanje Slovenk v balkanske nemoralne pasti, opozarjamo dekleta, naj bodo previdna. Ako pride kaka ponudba za ugodno službo iz juž. krajev, naj se dekleta, ki se hoče odločiti za to mesto, poprej obrne na orožništvo ali policijo, da ta uradno ugotovi, ali ni ta ponudba zvita vaba. V Mariboru smo imeli te dni slučaj, da se je obrnil tak agent z živo človeško robo na mariborsko borzo dela, naj mu pošlje šest slovenskih deklet kuharic v Skoplje in se lahko pripeljejo po železnici v drugem razredu. Borza je javila slučaj policiji. Policijski komisariat je poizvedoval za ponudnikom pri mestni upravi v Skoplju. Dobil je odgovor, da živi tak človek res v omenjenem mestu, a je na glasu, da trguje z dekleti. Slovenska dekleta, če že hočete v južne kraje za kruhom, vprašajte poprej za svet, ker kes in pokora po smrti sta prepozna!

Duhovne vaje za dekleta pri Sv. Jožefu nad Celjem se letos začnejo v nedeljo, dne 22. januarja popoldne, torej en dan prej kakor druga leta.

Smrtna nesreča v mlinu. V Kresnikah nad Štorami se je smrtno ponesrečil dne 9. t. m. dopoldne v svojem mlinu ugledni posestnik Karel Rezar, star okoli 60 let. Ob štirih popoldne istega dne so zanesli domači mrtvega na svoj dom v Kresnikah. Pogreb je bil dne 11. t. m. na teharško pokopališče. Omenjeni je bil zvest naročnik slovenskih katoliških listov, zelo napreden gospodar in odličen pristaš SLS. Vzgojil je s svojo skrbno ženo lepo število poštenih katoliških fantov in deklet, katere je po nesreči prezgodaj zapustil. Naj počiva v miru!

Usoden padec z vlaka. Na železniški progi med Poljčanami in Lipoglavu je 9. t. m. zvečer dohitela žalostna smrt mizarkega mojstra Jakoba Vršaka, doma z Rogatca, a zaposlenega v kopališču Laško. Podrobnosti, kako je nastala nesreča, se ne morejo ugotoviti. Vsekakor je Vršak po nesrečnem naključju padel iz vlaka. Padec je bil tako silovit, da je ponesrečenec obležal mrtev na licu mesta. Našli so ga ponoči ob progi. Zjutraj je bilo truplo po komisijskem ogledu prenešeno v mrtvašnico v Ločah.

Tihotapstvo povzročilo smrt pet ljudi. V severni Dalmaciji pri selu Uljane je došlo do strašnega spopada med tihotapci in finančnimi stražniki. Ob treh zjutraj so prebivalci tega sela tihotapili 10 stotov sladkorja in prav toliko tobaka. Vso to zalogo, ki so jo prevažali z ladjo iz Zadra, so hoteli izkreati blizu domače vasi. Finančni stražniki so pregledovali vse ladje ki so prihajale iz Zadra, ter so seveda hoteli pregledati tudi to ladjo, čim je pristala na obali. Eden izmed finančnih stražnikov je stopil na ladjo, a tu ga je neki tihotapec takoj zahrbtno ustrelil z revolverjem. Drugi finančni stražnik je isti hip pomeril s puško na napadalca in ga ubil. V navalu strahovitega srda so planili vsi ostali tihotapci na tega finančnega stražnika ter mu razbili glavo. Na obali je začel neki mornar kr. mornarice streljanje in vrišč. Skočil je v čoln in se približal tihotapski ladji. Tihotapci so začeli stre-

ljati tudi nanj ter ga istotako ubili. Ko je opoldne izvedela za smrt tega mornarja njegova zaročenka, je skočila s strehe domače hiše in se ubila. Tako je tihotapstvo povzročilo grozno smrt 5 ljudi. Oblasti vršijo vsestransko preiskavo.

Zeni odgriznil jezik. V soboto, dne 7. t. m., ponoči se je odigrala v Budimpešti nenavadna žaloigra ljubosumnosti. 35letni čevljar Ladislav Sos je imel krasno mlado ženo. Nedavno sta se zakonca ločila, toda ker nista mogla živeti vsak zase, sta se zopet zedinila. Začela sta se ljubimkati kar javno na ulici. To priliko je porabil ljubosumnež, da je zeni odgriznil jezik ter ga pljunil na čisto. Zena so odpeljali v bolnišnico. Čevljar se izgovarja, da je odgriznil svoji ženi jezik v napadu ljubosumnosti.

Megla povzročila železniško nesrečo. V sredo, dne 11. januarja, zjutraj sta na železniški postaji Borovo pri Vukovarju radi zelo goste megle trčila skupaj dva tovarna vlaka. K sreči ni bilo nobenih človeških žrtev, materialna škoda pa je zelo velika. Radi nesreče je bil železniški promet več ur ustavljen.

Zlato iz Amerike. V Le Havre je prispelo za 18 milijonov dolarjev zlata, ki je ga Amerika posodila Franciji. To je največja množina mamljive kovine, ki je kdaj prispela v kakšno francosko luko. Pošiljka je težka (s taro vred) 20 ton. Takoj so jo preložili na železnico in jo odpeljali v Pariz. Tam so jo naložili istotako hitro na tovarne avtomobile in jo prepeljali v podzemeljske prostore Francoske banke. Del cest okoli banke so zaprli že mnogo ur prej za promet.

IZVRŠITEV SMRTNE OBSODBE NAD ŽENSKO IN NJENIM LJUBIMCEM.

V Ameriki ne poznajo sodišča nobene šale, ako zakrivi kdo kak večji zločin — smrtna obsodba in nje neizprosna izvršitev je v tej veliki državi nekaj vsakdanjega. V noči od 12. na 13. t. m. je bila usmrčena na električnem stolu Ruth Snyderjeva in njen ljubimec Judd Gray. Pred enim letom je Snyderjeva s pomočjo svojega ljubčka zadavila svojega pravega moža. Pred zločinom je nezvesta žena na pojila moža in v težkem spanju sta ga zgoraj omenjena zadavila. Po smrti sta žrtev še obdelala temeljito s palico in nato sta odšla oba zločinca v spalnico. Pred sodiščem morilca zločina nista tajila, le glavno težo krivde sta zavračala eden na drugega. Sodišče je obsodilo oba na smrt in smrtna obsodba je bila po potrditvi tudi izvršena v kaznilnici v Novem Jorku. Snyderjeva je prosila, naj jo usmrtijo v njeni poročni obleki, a prošnjo jej je odbila uprava kaznilnice. Ko so jo posadili na električni stol, je obupno vpila: »Odpusti mi, Oče, grešila sem! Jezus, bodi usmiljen! Odpusti jim, Oče, saj ne vedo, kaj delajo!« Trikrat so morali spustiti vanjo električni tok, predno je bila mrtva. Za njo je prišel na vrsto njen ljubček, ki je bil lna videz miren in je končal kmalu življenje. V newyorški kaznilnici je bila Snyderjeva tretja ženska, ki je bila usmrčena na električnem stolu. Odkar so v državi Newyork uvedli izvršitev smrtne kazni s pomočjo elektrike, je bilo usmrčenih na ta način 270 moških in tri ženske.

NE SEDAJ PIJAN NA VOZI

Dne 12. januarja se je zgodila v bližini Novega mesta na Dolenjskem ta-le svarična nesreča: Leopold Kadunc, posestnik in krojač, ter njegov zet Franc Medic sta se pripeljala omenjenega dne v dvovprežnem kmetiskem vozu po raznih opravih v Novo mesto. Po končanem opravih sta popivala po mestu do trdne noči. Krog 8. ure zvečer sta se odpeljala nazaj proti domu. Na vozu sta zaspala med vožnjo in konji so kar sami zavili s ceste po njivah ter travnikih proti reki Krki, ki je globoka na mestu nesreče 2 m. Konji so videli na drugi strani reke luč in radi tega so zapeljali voz v vodo. Kadunc in Medic sta padla s konji vred v vodo in utonila oba z živalmi vred. Nesrečo so zvedeli še le drugo jutro, ko so šle ženske na trg v Novo mesto in videli štrleti iz vode kmetški voz. Na pomoč poklicani ljudje so našli Kadunca 300 m, Medica pa kakih 100 m nižje od kraja nesreče, prvega na hrbtu, drugega na trebuhu ležečega v vodi. Zadnji je držal še bič v rokah. Oba ponesrečenca zapuščata družine. Ta žalostni slučaj govori vsem voznikom: Ne sedaj pijan na voz!

70letnico svojega rojstva praznuje te dni v krogu svoje družine g. Anton Potočnik, bivši sluga na tukajšnji dekleški meščanski šoli na Slomškovem trgu. G. Potočnik, ki se je po preobratu preselil v Graz, si je tekom svojega 40letnega službovanja v našem mestu zbog svoje ljubeznivosti pridobil velik krog prijateljev in mu želimo, da bi preživel še mnogo let v sreči med svojimi dragimi!

Svarilo pred agenti za zavarovanje proti požaru. Poleg drugih agentov se klatijo okrog po deželi goljufi, ki nagovarjajo kmete na zavarovanje proti požaru, češ, naj se pusti zavarovati na polni znesek pri več zavarovalnicah, ker bo dobil v slučaju nesreče izplačano zavarovalnino od več strani. Svarimo posestnike pred temi sleparji, ki jim gre le za zaslužek in kaj jim mar, ako tako opeharjenega kmeta po požaru še kaznujejo radi goljufije!

Nova pošta. V Dubravi pri Zavrču je bila dne 11. t. m. otvorjena nova pošta za vrednostnine, vozne ter pismene pošiljke v hiši Franca Miheliča. Nova pošta nosi ime: Križovljanska Dubrava via: Moškanjci.

Nov živinozdravnik v Slov. goricah. Med. vet. dr. Egon Mezler se je namestil pri Sv. Lenartu v Slov. gor., kjer bode izvrševal stalno veterinarsko prakso. 75

Zločin iz leta 1918 odkrit. Leta 1918 se je vrnil iz ruskega vojnega ujetništva v Subotico posestniški sin Anton Gabor. Ker je zahteval, da mu preda oče posest, je došlo med obema do prepira. V jezi je pograbil divjaški sin vojaško puško in enostavno ustrelil lastnega očeta Štefana. Ubil bi še bil mater, da mu ni ušla ter se skrila pravočasno. Po poboju so sina zaprli, vendar je pobegnil iz zaporja, ker je

bil leta 1918 prevrat in tudi v Subotici obči nered. Po pobegu iz ječe je stopil sin k madžarskemu uradu, ki vodi mrtvaško knjigo in javil, da mu je oče umrl. S potrdilom o očetovi smrti je postal njegov naslednik na posesti. Mati je molčala o zločinu, ker jej je sin zagrozil, da jo bo takoj ubil, ako le črhne o krvavi zadevi eno besedo. Sedaj je dorasel Antonov sin in zahteval, da mu oče izroči posest, ker Anton tega ni hotel, je stopil sin do oblasti in javil: Moj oče je nasledil starega katerega je ubil leta 1918 in sedaj zahtevam jaz kot dorasel posestvo zase. Očeta Antona so seveda zaprli in bo prišel radi očetomora po tolikem času pred sodišče.

Moški, ki je prevaril 30 žen. V Mostar v Hercegovini se je naselil kmet Vid Jerkovič in si kupil hišo. Ni se poročil, pač pa je prevaril 30 lahkovernih žensk. Pošiljal je v časopise oglase, da išče ženo na poskušnjo. Dobil je bogzna koliko ponudb. Izbral je med ponudnicami one, ki so mu najbolj ugajale, jih držal pri sebi po 15 do 20 dni in nato je napodil vsako z batinami. Na ta način je zvodil za nos 30 žensk, dokler ga ravno ta trideseta, neka Anka Culjak, ni prijavila policiji. Policija je Vida zaprla in mu ponudila med štiriimi stenami priliko, da preudari in premisli, kako visoko kazen mu bode prisodilo sodišče, ker se je igralkal z usodo — 30 žensk.

Roparji ubili tri stražnike. V noči od petka na soboto je bil v Požarevcu izvršen drzen rop. Roparji so vlomili v Trg. banko in odnesli celo blagajno. Opazil jih je stražnik in hotel rešiti blagajno. Udaril ga je en ropar s sekuro in mu razbil glavo. Roparji so nato nadaljevali svoje delo. V tem hipu sta pa prišla še dva stražnika. Roparji so pričeli streljati in so ustrelili dva stražnika, nakar so pobegnili. Blagajno so pa vendar morali popustiti.

Po žalostnem vzgledu očeta. Iz Budimpešte poročajo: 19letni Ivan Skribek je te dni razbil svojemu očetu, 40letnemu krovcu, lobanjo, ker je pretepal svojo ženo. Pred 20 leti je umoril krovca na isti način svojega očeta.

Redek slučaj stekline. V Pasteurjev zavod v Lyon na Francoskem so dobili te dni 33 novih bolnikov. Vse te ljudi je ogrizla v brzovlaku Pariz—Lyon stekla lisica. Lisica je ušla na kolodvoru nekemu železniškemu uslužbencu.

Ker jo je zapustil ženin. V Passwalku v Avstriji se je imelo te dni poročiti neko starejšo dekle. Vse je bilo pripravljeno, celo ženitovanjska pojedina. V zadnjem trenutku pa si je ženin premislil in izginil. To je 28letno nevesto tako užalostilo, da je šla na pokopališče ter se s svilenim robcem na enem od nagrobnih spomenikov obesila.

Požar uničil 100 konj. Iz Varšave poročajo: V konjeniški vojašnici v Ostrovi je izbruhnil te dni požar, ki je upepelil vse hleve. Od 120 konj so jih rešili samo 20. Ostalih 100 je pokončanih.

Okrajnemu zastopu v Smarju pri Jelšah se zahvaljuje Jožef Romih, odstavljeno okrajni cestar, za podporo, ki mu jo je naklonil v znesku 500 Din. Omenjeni je prav hvaležen za to, ter prosi dobre može, da bi mu še tudi v bodoče pomagali, ker je pomoči res potreben.

Hotel »Mariborski dvor« Andrej Oset, Maribor. V Mariboru na Kralja Petra trgu poleg drž. dravskega mostu v palači Pokojninskega zavoda se je otvoril novi hotel »Mariborski dvor«. Hotel »Mariborski dvor« sta prevzela v najem znana gostilničarja Andrej in Mara Oset, ki sta imela svojčas hotel »Beograd« in hotel »Balkan« v Slovenjgradcu, pred prevratom pa znano podjetje »Tolstovrško slatino« na Koroškem. V hotelu »Mariborski dvor« so se odpravili vsi nedostatk, ki so začetkom dejali hotelu nekaj malomestni značaj. Sedanja oprema hotela »Mariborski dvor« pa odgovarja vsem vlemestnim podjetjem. Ima moderno urejene, čiste in solnčne sobe, kopalnice, lepe restavracijske in klubove sobe ter avtogaraže, hladilnice in lastno izdelovalnico ledu. Novi hotel »Mariborski dvor«, ki je res prvovrstno tozadevno podjetje, leži 10 minut od glavnega in 5 minut od koroškega kolodvora ab ovtobus-postaji, toplo priporočamo in opozarjamo na in-serat v današnji številki.

OBGLAVLJEN RADI ZVERINSKIH ZLOČINOV.

Na dvorišču kaznilnice Berlin-Plötzensee je bil te dni obglavljen z mečem zverinski zločinec Maks Bötcher. Julija meseca leta 1925 je Bötcher na polju v okoličici Berlina nasilno oskrnil devetletno deklico Sento Eckart in jo nato umoril. Leta 1926 je zagrešil isti zverinski zločin nad rusko grofico-begunko Lambsdorff, materjo treh otrok. Razven tega je Bötcher večkrat napadel z oboroženo roko dekleta in žene. Sodišče ga je preganjalo razven nešteti hudodelstev še radi vlovov in tatvin. Precej časa je trpelo, predno so oblasti vtaknile pod ključ tega divjaka, ki je zločinec priznal in ni kazal niti najmanjših znakov kakega kesanja. Zadnjo noč pred usmrtnitvijo je kvartal s stražniki in pri igri vedno dobival. Ko ga je opozorila straža, da bo prišla kmalu ura, ko bo ob glavo, je začel s slastjo jesti, piti in kaditi. Na prošnjo so mu poklicali brata, kateremu je izročil majhno sliko. Ravnatelj kaznilnice je prosil, da se naj pobriga za njegovo šestletno nezakonsko hčerko. Ob sedmih zjutraj so odvedli obsojenega na dvorišče, kjer so ga čakali krvniki, sodniki in mnogo občinstva. Pomočniki glavnega krvnika iz Magdeburga so odvedli Bötcherja proti kladu, mu nastavili glavo in krvnik mu jo je odrobil z enim zamahljajem z mečem. Bötcher se je delal hladnokrvnega do zadnjega trenutka. Tako zverinsko živijo in umirajo pod roko rabeljna ljudje brez Boga in vesti!

Pri glavobolu, nezvesti, brenčanju v ušesih, nemirnem spanju, nerazpoložnosti in razdražljivosti se jemlje davno znana Franz Jožefova grenčica. Po izjavah glavnih zdravnikov bolnišnic za želodčne in črevesne bolezni je Franz Jožefova voda izvrstno naravno sredstvo za čiščenje. Dobiva se povsod.

DRUŽINSKA PRATIKA ZA LETO 1928

s podobo Sv. Družine se še dobi v vseh
večjih trgovinah papirja itd. Segajte le po naši